Anacreon
Carmina
Magdeburg
1781

Cl
660

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0001-1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0002-7

Friedrich.

~~Braus~~

~~[illegible]~~.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0003-2

Einige fremde Redarten habe ich
unterwegs gemerkt.

ANACREONTI

QVAE VVLGO OMNIA

TRIBVVNTVR

CARMINA

IN VSVM SCHOLARVM DENVO EDITA.

MAGDEBVRGI.

SVMT. I. A. CREVZII CIↃIↃCCLXXXI.

H. W.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0005-3

Universitäts-Bibliothek

Universitäts-Bibliothek
Halle a. S.

1923 K 1288

ANACREONTIS
CARMINA.

I.

ΕΘέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν;
Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤμειψα νεῦρα πρώην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους; λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
Ἥρωες: ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ἄδει.

II.

Φύσις κέρατα ταύροις;
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίην λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτόν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
Τί οὖν δίδωσι? κάλλος
Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων:
Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
Καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

III.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται, κόπῳ δαμέντα,
Τότ' Ἔρως ἐπισταθεὶς μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει?

Κατὰ μεῦ σχίσεις ὀνείρους?
Ὁ δ᾽ Ἔρως, ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι,
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ᾽ ἀκούσας,
Ἀνὰ δ᾽ εὐθὺ λύχνον ἅψας
Ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ, φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
Παρὰ δ᾽ ἱστίην καθίξας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ;
Ὁ δ᾽, ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, ἔς τί μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
Τανύει δὲ καί με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος,
Ἀνὰ δ᾽ ἅλλεται καχάζων,
Ξένε δ᾽ εἶπε, συγχάρηθι,
Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι;
Ϲὺ δὲ καρδίην πονήσεις. al. καρδίαν.

IIII.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ λωτίναις δὲ ποίαις
Στορέσας θέλω προπίνειν;
Ὁ δ᾽ Ἔρως, χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διακονείτω.
Τρόχος ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν?
Τί δὲ γῇ χέειν μάταια?
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον, κάλει δ᾽ ἑταίρην.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ᾽ ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

al. πριν εκειθε δει μ᾽ απελθειν.

V.

al. VI.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Ἀναμίξωμεν Διονύσῳ:
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροταφοισιν ἁρμόσαντες

ο μιξωμεν.

Πίνω-

Πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες,
Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος, al. τὸ ῥόδον φέριστον ἄνθος
Ῥόδον εἴαρος μέλημα,
Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά,
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
Χαρίτεσσι συγχορεύων:
Στέψον οὖν με, καὶ λυρίζω. al. στέφε με θ. συν. λυρίζων.
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος, χορεύσω.

VI. al. XXXXVII.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνους συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες;
Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα,
Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους,
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος,
Στομάτων ἀδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρων, al. ἀθύρει.
Προχέει λίγειαν ὀμφάν. al. προχέων.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας,

Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κᾶμον μέτεισι χαίρων.

VII.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
Ἐκέλευσε συντροχάζειν:
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων δὲ καὶ φαράγγων
Τροχάοντα πεῖρεν ὕδρος.
Κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
Ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
Ὁ δ' Ἔρως, μέτωπα σείων
Ἁπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε:
Cὺ Λὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι.

VIII.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἁλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων.

Ἐπεκερ-

Ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
Ἁπαλώτεροι Λυαίου,
Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
Μεμονωμένος δ᾽ ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

VIIII.

Ἐρασμίη πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέτασαι?
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ᾽ ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις?
Τίς εἶς? τί σοὶ μέλει δέ?
Ἀνακρέων μ᾽ ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
Πέπρακέ μ᾽ ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον;
Ἐγὼ δ᾽ Ἀνακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα.
Καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
Ἐπιστολὰς κομίζω,

Καί φησιν, εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν;
Ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῇ με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ:
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγροὺς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι?
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ;
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
Καὶ δεσπότην γέροντα
Πτεροῖσι συγκαλύψω;
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαντ', ἄπελθε!
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

X.

Ἔρωτα κήρινόν τις
Νεηνίης ἐπώλει,

Ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι?
Ὁ δ᾽ εἶπε Δωριάζων:
Λάβ᾽ αὐτὸν, ὁππόσου λῆς.
Ὅμως δ᾽ ἂν ἐκμάθης πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης;
Ἀλλ᾽ οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
Δὸς οὖν δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ᾽ εὐθέως με
Πύρωσον; εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

XI.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες:
Ἀνακρέων, γέρων εἶ:
Λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ᾽ οὔσας,
Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν
Εἴτ᾽ εἰσὶν, εἴτ᾽ ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα, τοῦτο δ᾽ οἶδα,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0015-9

Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

XII.

Τί σοὶ θέλεις ποιήσω?
Τί σοί? λάλη χελιδών.
Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
Θέλεις λαβὼν ψαλίξω?
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω?
Τί μευ καλῶν ὀνείρων
Ὑπορθρίαισι φωναῖς
Ἀφήρπασας Βάθυλλον?

XIII.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν οὔρεσι βοῶντα
Λέγουσιν ἐκμανῆναι;
Οἱ δὲ Κλάρου παρ᾽ ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβου

Λά-

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0016-4

Λάλον πιόντες ὕδωρ
Μεμηνότες βοῶσιν;
Ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου,
Καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

XIIII.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι,
Ἔπειθ᾽ Ἔρως φιλεῖν με;
Ἐγὼ δ᾽ ἔχων νόημα
Ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην:
Ὁ δ᾽ εὐθὺ τόξον ἄρας,
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ᾽ ὤμων
Θώρηχ᾽, ὅπως Ἀχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον.
Ὡς δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εἶχ᾽ ὀϊστοὺς,
Ἤσχαλλεν, εἶθ᾽ ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
Μέσος δὲ καρδίης μευ

Ἔδυ-

Ἔδυνε, καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην·
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω?
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης.

XV.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω;
Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος;
Οὐδ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι,
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν?
Ὡς οὖν ἔτ' εὔδι' ἐστὶ,
Καὶ πίνε καὶ κύβευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
Μὴ νοῦσος ἤν τις ἔλθῃ,
Λέγῃ: μὴ δεῖ σε πίνειν.

XVI.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης;
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς;

Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, οὐχὶ νῆες;
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος,
Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

XVII.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστε, μοὶ ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί:
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί?
Ποτήριον δὲ κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα.
Τί Πλειάδεσσι κἀμοί?
Τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω?
Ποίησον ἀμπέλους μοι,
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους πατοῦντας
Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

XVIII.

Καλὴ τέχνα τόρευσον
Ἔαρος κύπελλον ἡδύ.
Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
Ῥόδα φέρουσαν Ὥρην.
Ἀργύριον δ' ἁπλώσας
Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
Τῶν Τελετῶν, παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορεύσης,
Μὴ φευκτὸν ἱστόρημα.
Μᾶλλον ποίει Διός τε
Γονὴν Εὔιον ἡμῖν,
Μυστύν θ', ἅμα τε Κύπριν,
Ὑμεναίοις κροτοῦσαν,
Καὶ Ἔρωτας ἀνόπλους,
Καὶ Χάριτας γελώσας,
Κ' ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρυον κομῶσαν,
Καὶ κούρους εὐπρεπεῖς μοὶ,
Αν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

XVIIII.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν;

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν;
Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
Κ' αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

XX.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος, χελιδών.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με;
Ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με;
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σε χρῶτα λούσω;
Μύρον, γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείφω;
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον ποσὶν πατεῖν με.

XXI.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί:

Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προποθεὶς ἀναστενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
Στεφάνους, οἵους πυκάζω:
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει.
Τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων
Κραδίη τίνι σκεπάζω?

XXII.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον: καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτο?

XXIII.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ
Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς
Ἐκαρτέρουν φυλάττων,
Ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τί καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι

Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην στενάζω?
Τί καὶ γόους προπέμπω?
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με?
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
Πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

XXIIII.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην,
Βιότου τρίβον ὁδεύειν
Χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον;
Ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
Μέθετέ με αἱ φροντίδες,
Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

XXV.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

Τί μοι πόνων, τί μόχθων;
Τί μοι μέλει μεριμνῶν?
Θανεῖν με δεῖ κἄκοντα.
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι?
Πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου,
Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

XXVI.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
Δοκῶν δ᾽ ἔχειν τὰ Κροίσου
Θέλω καλῶς ἀείδειν.
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ᾽ ἅπαντα θυμῷ.
Ὅπλιζ᾽, ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ:
Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

XXVII.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων Λυαῖος,

Ὅταν φρένας ἐς ἁμὰς
Ἐσέλθῃ μεθυδῶτας,
Διδάσκει με χορεύειν.
Ἔχω δέ καὶ τι τερπνὸν,
Ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς.
Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς,
Τέρπει με κ' Ἀφροδίτα,
Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

XXVIII.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
Γράφε μοι τρίχας τοπρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας;
Ὁ δέ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις,
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δέ μή μοι
Διάκοπτε, μήτε μίσγε:
Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,

Τὸ λεληθότως σύνοφρυν,
Βλεφάρων ἴτυν κελαίνην.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ᾽ ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας;
Γράφε χεῖλος οἷα Πειθοῦς,
Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφεροῦ δ᾽ ἔσω γενείου,
Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ,
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις;
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ᾽ ἐλέγχον.
Ἀπέχει: βλέπω γὰρ αὐτήν.
Τάχα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

XXVIIII.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω,
Τὸν ἑταῖρον ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,

Τὰ δ' εἰς ἄκρον ἡλιώσας;
Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθεὶς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.
Ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ,
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον
Χνοΐην ποίει παρειήν,
Ἐρύθημα ὡς ἂν Αἰδοῦς
Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
Τὸ δὲ χεῖλος, οὐκ ἔτ' οἶδα,
Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις,
Ἁπαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς.
Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
Μέγα δὲ πρόσωπον ἔστω.
Τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθον,
Ἐλεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει,

Δίδυμάς τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
Ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύνασαι, τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν?
Λάβε μισθὸν, ὅσσον εἴπης.
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καθελὼν, ποίει Βάθυλλον.
Ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

XXX.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δήσασαι ςεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ λύτρα φέρουσα,
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κ' ἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ:
Δουλεύειν δεδίδακται.

XXXI.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοὶ,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
Χ' ὁ λευκόπους Ὀρέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες;
Ἐγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον.
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν;
Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

XXXII.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίστασαι κατειπεῖν;

Εἰ ἡμαθῶδες εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν Ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θές,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὁρμαθοὺς Ἐρώτων:
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης, Ῥόδου τε,
Δισχιλίους Ἔρωτας
Τί φής? ἀεὶ κηρῶ θές:
Οὔπω Σύρους ἔλεξα,
Οὔπω Πόθους Κανώβου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν,
Ψυχῆς ἐμῆς Ἔρωτας?

XXXIII.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
Ἐτησίη μολοῦσα,
Θέρει πλέκεις καλιὴν;
Χειμῶνι δ᾽ εἶς ἄφαντος,
Ἢ Νεῖλον ἢ ᾽πὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ᾽ ἀεὶ πλέκει μευ
Ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ᾽ ὁ μὲν πτεροῦται,
Ὁ δ᾽ ᾠόν ἐστιν ἀκμὴν,
Ὁ δ᾽ ἡμίλεπτος ἤδη.
Βοὴ δὲ γίνετ᾽ αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν;
Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος οὖν γένηται?
Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκσοβῆσαι.

XXXIIII.

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
Τὰν πολιὰν ἔθειραν,
Μηδ᾽, ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας,

Ταμὰ φίλτρα διώξῃς.
Ὅρα κἂν στεφάνοισι
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

XXXV.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι,
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα,
Περᾷ δὲ πόντον εὐρὺν,
Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς.
Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
Ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς
Ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

XXXVI.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας,
Τί δὲ μοι λόγων τοσούτων
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων?
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πόμα Λυαίου;
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Πολιαὶ στέφουσι κάραν.
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ·
Τὴν ψυχήν μου κάρωσον.
Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

XXXVII.

Ἴδε πῶς, ἔαρος φανέντος,
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν;
Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἁπαλύνεται γαλήνῃ;
Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ;
Ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται,
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα,
Καρπὸς ἰτέας προκύπτει,
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει,
Βρομίου στέφεται νᾶμα,
Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα
Καθελὼν ἤθισε καρπός.

XXXVIII.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι;
Νέων πλέον δὲ πίνω,

Κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
Ϲκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν.
Ὁ νάρθηξ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον, παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
Ἐγκεράσας, φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι.
Ϲειληνὸν ἐν μέσοισι
Μιμούμενος χορεύσω.

XXXVIIII.

Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μέυ ἦτορ ἰανθὲν
Λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας;
Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀπορίπτονται μέριμναι,
Πολυφροντίδες τε βουλαὶ
Ἐς ἀλικτύπους ἀήτας;
Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ᾽ ἐν αὔραις
Δονέει μέθῃ γανώσας;
Ὅτ᾽ ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
Ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
Βιότου μέλπω γαλήνην;
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Μύρῳ εὐωδέϊ τέγξας
Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
Κατέχων, Κύπριν ἀείδω;
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
Τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας,
Θιάσῳ τέρπομαι κούρων;
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τόδε μοι μόνον τὸ κέρδος,
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω:
Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντα.

XXXX.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεὶς
Τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε.
Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,

Ὄλωλα κἀποθνήσκω:
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἁ δ' εἶπεν: Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τᾶς μέλιττας,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις?

XXXXI.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχου,
Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπὰς,
Τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης,
Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
Τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
Ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες.
Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
Ἀνεμοτρόπῳ θυέλλη.
Τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν:

Τί γὰρ ἐςὶ σοι τὸ κέρδος
Ὀδυρωμένῳ μερίμνας?
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον?
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
Μετὰ τῶν καλῶν γυναικῶν.
Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν,
Ὅσον ἐςὶν ἐν μερίμναις;
Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

XXXXII.

Ποθέω μὲν Διονύσου
Φιλοπαίγμονος χορείας:
Φιλέω δ᾽, ὅταν ἐφήβου
Μετὰ συμπότου λυρίζω.
Στεφανίσκους δ᾽ ὑακίνθων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
Φιλέω μάλιςα πάντων.
Φθόνον οὐκ οἶδ᾽ ἐμὸν ἦτορ,
Φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν:
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα.
Στυγέω τάχας παροίνους
Πολυκώμους κατὰ δαῖτας.

Νεοθηλέσ' ἅμα κούραις,
Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων,
Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

XXXXIII.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις.
Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὁπόσα φέρουσιν ὧραι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων:
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

XXXXIIII.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ᾽ ὤμων;
Ὁ δ᾽ Ἔρως ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
Ἐδίωκε καὶ κίχανε.
Τί θέλει ὄναρ τόδ᾽ εἶναι?
Δοκέω δ᾽ ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν Ἔρωτί με πλακέντα
Διολισθανεῖν μὲν ἄλλοις,
Ἑνὶ πῶδε συνδεθῆναι.

XXXXV.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
Ἐποίει λαβὼν σίδηρον:
Ἀκίδας δ᾽ ἔβαπτε Κύπρις,
Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα;
Ὁ δ᾽ Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ᾽ Ἄρης ποτ᾽ ἐξ αὐτῆς
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
Βέλος ἠυτέλιζ᾽ Ἔρωτος;
Ὁ δ᾽ Ἔρως, Τόδ᾽ ἐστιν, εἶπε,
Βαρὺ, πειράσας νοήσεις.

Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης,
Ὑπεμειδίασε Κύπρις.
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησίν: ἆρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτὸ, φησί.

XXXXVI.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι;
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι;
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα:
Σοφίη, τρόπος πατεῖται,
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς,
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες;
Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

XXXXVII.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτάν;

Γέρων δ' ὅταν χορεύη,
Τρίχας γέρων μέν ἐστι,
Τὰς δέ φρένας νεάζει.

XXXXVIII.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς;
Φέρε μοι κύπελλα θέσμων;
Φέρε μοι, νόμους κεράσσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω,
Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων
Τὸ παροίνιον βοήσω.

XXXXVIIII.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῆ
Νέον, ἐν πότοις ἀταρβῆ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν,
Τελέων θεὸς κατῆλθεν,
Ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
Πότον ἄστονον κομίζων:
Γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
Πεπηδημένον ὀπώραις,

Ἐπὶ κλημάτων φυλάττων·
Ἵν᾽ ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
Ἄνοσοι δέμας θεητὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

L.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον,
Ἄρα τις μανεῖσα τέχνα,
Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ,
Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
Ἄρα τις ὕπερθε λευκὰν,
Ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
Νόος ἐς θεοὺς ἀερθεὶς,
Μακάρων φύσιος ἀρχάν?
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν,
Χ᾽ ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
Ἀλαλημένη δ᾽ ἐπ᾽ ἀκτᾷ,
Βρύον ὡς ὕπερθε λευκὸν,
Ἁπαλοχρόου γαλήνας,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
Ῥόδιον πάροιθεν ἕλκει.

Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει;
Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον, ὡς ἴοις ἑλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνας.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ᾽ ὀχοῦνται,
Ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς,
Δολερὸν νόον μ᾽ ἐρώντων
Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
Ἐπὶ κυμάτων κυβιςῶν,
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

LI.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
Μετὰ παρθένων ἐπ᾽ ὤμων;
Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες πατοῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0043-4

Ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,
Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς πόσιν χορεύει,
Πολιὰς τρίχας τινάσσων;
Ὁ δέ παρθένον λοχήσας,
Ἐρατὸς νέος ἐλυσθεὶς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,
Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
Βεβαρημένην ἐς ὕπνον;
Ὁ δ᾽ Ἔρως ἄωρα θέλγων
Προδότιν γάμων γενέσθαι,
Ὁ δέ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει:
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος,
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

LII.

Στεφανηφόρου μετ᾽ Ἦρος
Μέλπομαι ῥόδον θερινόν.
Συνέταιροι αὔξοι μέλπειν:
Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ᾽ ἄγαλμ᾽ ἐν ὥραις
Πολυανθέων Ἐρώτων,
Ἀφροδίσιόν τ᾽ ἄθυρμα.

Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν.
Γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς;
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν.
Μαλακαῖσι χερσὶ κούφως
Προσάγοντ' Ἔρωτος ἄνθος.
Τῷ σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν,
Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν?
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
Ῥοδόπηχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτα
Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ;
Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει;
Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
Φέρε δὴ φυὴν λέγωμεν,
Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
Δεδροσωμένην Κυθήρην
Ἐλόχευε πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,

Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ.
Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν,
Πολυδαίδαλον λόχευμα.
Μακάρων θεῶν δ᾽ ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

LIII.

Ὅτ᾽ ἐγὼ νέοις ὁμιλῶ,
Ἐσορῶν πάρεστιν Ἥβα,
Τότε δὴ, τότ᾽ ἐς χορείην
Ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
Περίμεινόν με, Κυβήβα,
Παράδος, θέλω στέφεσθαι;
Πολιὸν δὲ γῆρας ἧκας,
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοι τὶς
Φερέτω ῥοιὰν ὀπώρης,
Ἵν᾽ ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαριέντως τε μανῆναι.

LIIII.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ᾽ ἔχουσι,
Καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
Ἐγνώρισεν τιάραις.
Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσταμ᾽ εὐθύς·
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

LV.

Πολιοὶ μὲν ἧμιν ἤδη
Κρόταφοι, κάρα δὲ λευκόν;
Χαρίεσσα δ᾽ οὐκ ἔθ᾽ Ἥβη
Πάρα, γηραλέοι δ᾽ ὀδόντες,
Γλυκεροῦ δ᾽ οὐκ ἔτι πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ᾽ ἀνασταλάζω
Θαμὰ, Τάρταρον δεδοικώς.
Ἀΐδεω γὰρ ἐστὶ δεινὸς
Μυχὸς, ἀργαλέη δ᾽ ἐς αὐτὸν
Κάθοδος, καὶ γὰρ ἕτοιμον
Καταβάντι μὴ ᾽ναβῆναι.

LVI.

Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
Κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
Προπίω. Τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
Ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους, ὡς ἀνυβριστὶ
Ἀναδεύων βασσαρήσω.
Ἄγε δῶτε, μηκέθ' οὕτω
Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

LVII.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
Μέλπομαι βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις ἀείδων,
Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

LVIII.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
Καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
Ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
Λαβὼν δ' ἔπιον αὐτὸν,
Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
Πτεροῖσι γαργαλίζει.

LVIIII.

Γουνοῦμαί σ' ἐλαφηβόλε,
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν,
Ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
Δίνησι, θρεοκαρδίων
Ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
Χαίρουσ᾽: οὐ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμαίνεις πολιήτας.

LX.

Πῶλε Θρηϊκίη, τί δή με,
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν?
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμου;
Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι;
Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις:
Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

LXI.

Θεαινῶν ἄνασσα, Κύπρι,
Ἵμερε, κράτος χθονίων,
Γάμε, βιότοιο φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
Ὑμέας στίχοις κυδαίνω,
Ἵμερον, Γάμον, Παφίην.
Δέρκεο τὴν νεανὶν, δέρκεο, κοῦρε.
Ἔγρεο, μή σε φύγῃ πέρδικος ἄγρα.

Στρατόκλεις φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης,
Ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα,
Κομάει, τέθηλε, λάμπει,
Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει,
Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.
Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι,
Κυπάριττος πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

LXII.

Ἀνακρέων ἰδών με,
Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὄναρ πρός οἱ κάλεσσε,
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν,
Περιπλάκην φιλήσας.
Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
Καλός τε καὶ γανύφρων.
Τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου,
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.

Ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι,
Τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος;
Ἐγὼ δ' ἄβουλος εὐθὺς
Ἐδησάμην μετώπῳ,
Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
Ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0053-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0054-5

Ce 660

X 2344796

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0055-1

2. Capitel

neidung C.
c. 2, 21. besch
r dem gese

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0057-2

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0058-7

ANACREONTI

QVAE VVLGO OMNIA

TRIBVVNTVR

CARMINA

IN VSVM SCHOLARVM DENVO EDITA.

MAGDEBVRGI.

SVMT. I. A. CREVZII CIƆIƆCCLXXXI.

H.W.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-154853-p0059-7